

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/336**z dnia 27 lutego 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 7 października 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1777⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unii”) płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonych, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej („blacha gruba”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w dniu 13 lutego 2016 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”), w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej blach grubych.
- (3) Jak stwierdzono w motywach 28 i 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”), a badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca OD („okres badany”).

1.2. Rejestracja

- (4) Komisja poddała przywóz blachy grubej pochodzącej z ChRL rejestracji od dnia 11 sierpnia 2016 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1357⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”). Rejestracja przywozu ustała wraz z wprowadzeniem środków tymczasowych w dniu 8 października 2016 r.
- (5) Zainteresowane strony miały 20 dni po rozpoczęciu rejestracji na przedstawienie uwag w tym zakresie. Nie otrzymano żadnych uwag.

1.3. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), Eurofer, stowarzyszenie producentów stali z ChRL („CISA”), producent eksportujący z ChRL, importer blachy grubej w Unii, o którym mowa w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych („importer”), oraz stowarzyszenie *ad hoc* użytkowników w przemyśle przetwórczym (wieże turbin wiatrowych) przedłożyli oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1777 z dnia 6 października 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 272 z 7.10.2016, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1357 z dnia 9 sierpnia 2016 r. poddające rejestracji przywóz niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 215 z 10.8.2016, s. 23).

- (7) Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Przesłuchania odbyły się z udziałem jednego z producentów eksportujących z ChRL, CISA i jednego importera.
- (8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach odniosła się do nich.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W celu weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od niepowiązanych importerów przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
 - Network Steel S.L., Madryt, Hiszpania,
 - Primex Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Niemcy,
 - Salzgitter Mannesmann International GmbH, Düsseldorf, Niemcy.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii blachy grubej pochodzącej z ChRL, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (11) Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Eurofer, CISA i importer przedstawili swoje uwagi na piśmie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń oraz podczas przesłuchania. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. Kontrola weryfikowa

- (12) CISA stwierdziło, że próba producentów unijnych reprezentujących 28,5 % całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego była zbyt niska i nie objęła wystarczającej wielkości sprzedaży.
- (13) Jak stwierdzono w motywie 12 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, próby producentów unijnych dokonano na podstawie największej wielkości sprzedaży w Unii w okresie objętym dochodzeniem, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie.
- (14) Już tylko z tego powodu argument ten należy odrzucić. Jak wskazano w poniższym motywie 197, istnieje niemal pełne dopasowanie ponad 90 % (objętościowo) i około 70 % (w podziale na numer kontrolny produktu („PCN”) stosowany do rozróżnienia rodzajów produktu do celów dochodzenia) pomiędzy rodzajami produktów wywożonych przez producentów eksportujących objętych próbą z ChRL i rodzajami produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym.
- (15) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powróciło do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania; stwierdziło, iż trudno uwierzyć, by istniało niemal pełne dopasowanie PCN, jeżeli większość PCN nie jest sprzedawana przez wszystkich trzech objętych próbą producentów unijnych. Komisja pragnie zauważyć, że dopasowanie PCN zostało następnie ponownie sprawdzone, a wartości procentowe określone w motywie 14 powyżej potwierdzono.
- (16) Komisja zwraca uwagę w tym względzie, że „dopasowanie” oznacza, że w odniesieniu do typu produktu wywożonego przez producentów eksportujących objętych próbą z ChRL w ramach danego PCN istnieje co najmniej jedna transakcja dotycząca typu produktu w ramach tego samego PCN w przypadku objętych próbą producentów unijnych. Dopasowanie 90-procentowe objętościowo oznacza, że 90 % transakcji przywozu objętych próbą producentów eksportujących z ChRL w okresie dochodzenia wchodzi w zakres PCN, dla którego istnieje co najmniej jedna transakcja w przypadku objętych próbą producentów unijnych. Dopasowanie 70-procentowe w podziale na numer kontrolny produktu oznacza, że w odniesieniu do 70 % typów produktu wywożonych w ramach danego PCN istnieje co najmniej jedna odpowiadająca im transakcja w przypadku objętych próbą producentów unijnych.
- (17) Komisja stwierdza zatem, że próba producentów unijnych jest reprezentatywna, nawet jeżeli sam fakt, że opiera się ona na największej wielkości, która mogła zostać właściwie zbadana, nie był wystarczający.
- (18) Wobec braku kolejnych uwag dotyczących metody kontroli weryfikowej potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 11–24 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

1.5. Badanie indywidualne

- (19) W motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zauważono, że siedmiu producentów eksportujących z ChRL zgłosiło, że chce złożyć wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Chociaż żaden z tych producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w związku z tym uznano, że nie otrzymano żadnych wniosków, jeden z tych siedmiu producentów eksportujących zwrócił formularz wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) i w następstwie publikacji rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zwrócił się do Komisji z prośbą o przeprowadzenie oceny jego wniosku o MET.
- (21) Z uwagi na fakt, że producent eksportujący nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek tego przedsiębiorstwa o indywidualne badanie został odrzucony, ponieważ producent eksportujący nie wykazał, że spełnia warunki przyznania badania indywidualnego. Został on w związku z tym poinformowany, że samo złożenie wniosku o przyznanie MET nie było wystarczające, by uznać jego prośbę. Komisja nie dokonała oceny jego wniosku o MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. d) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie został on objęty próbą ani nie wystąpił skutecznie o indywidualne badanie.
- (22) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag odnośnie do badania indywidualnego potwierdza się tymczasowe ustalenia w motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (23) Motywy 30 i 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określają definicję produktu objętego postępowaniem przyjętą na etapie tymczasowym.
- (24) Motywy 34 i 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zawierają roszczenia importera oraz ich ocenę dokonaną przez Komisję w odniesieniu do zakresu produktu.
- (25) W następstwie wprowadzenia tymczasowych środków importer oraz CISA zgłosili dalsze uwagi, argumentując w podobny sposób, że niektóre rodzaje produktu, to jest:
- gatunek stali konstrukcyjnej S500 i wyższe,
 - stal do nawęglania, hartowania i odpuszczania,
 - stal do produkcji rurociągów,
 - stal odporna na ścieranie,
 - pozostała stal (!),
 - wszystkie rodzaje blachy grubej o grubości powyżej 150 mm,
- określone przez nich jako „specjalistyczna blacha gruba”, powinny zostać wykluczone z zakresu produktu.
- (26) Komisja zauważa, że zarówno „specjalistyczna blacha gruba”, jak i inne rodzaje blachy grubej można wyprodukować na miarę, a zatem nie jest to właściwe kryterium rozróżnienia między nimi.
- (27) Wysunięto szereg argumentów na poparcie tego wniosku o wykluczenie i są one indywidualnie przeanalizowane poniżej.

(!) Stal inna niż stal konstrukcyjna, stal do budowy statków, stal do zbiorników ciśnieniowych, stal do nawęglania, hartowania i odpuszczania, stal do produkcji rurociągów i stal odporna na ścieranie.

- (28) Komisja przypomina przede wszystkim, że zgodnie z orzecznictwem ani rozporządzenie podstawowe, ani porozumienie antydumpingowe WTO nie określają zakresu pojęcia „produktu objętego postępowaniem”. Trybunał jest zatem zdania, że Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania w definiowaniu produktu objętego postępowaniem. Nie istnieje w szczególności żaden wymóg jednakowości lub podobieństwa między rozpatrywanymi produktami. Sądy unijne uznawały raczej, że znaczenie ma to, czy wszystkie przedmiotowe produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Sąd uznał również, że odpowiednimi kryteriami mogą być zastosowanie końcowe i zamienność.
- (29) Komisja przede wszystkim przedstawi analizę tych kryteriów w niniejszej sprawie, a następnie wyjaśni, w jaki sposób postanowiła na tej podstawie skorzystać z przysługującego jej szerokiego zakresu uznania.

2.1.1. Różnice właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych

- (30) Importer stwierdził, że „specjalistyczną blachę grubą” można łatwo odróżnić od „standardowej blachy grubej” dzięki ich właściwościom chemicznym, takim jak zawartość węgla, właściwościom fizycznym, takim jak granica plastyczności lub twardość według Brinella, oraz właściwościom technicznym, takim jak oznaczenia gatunku lub grubość.
- (31) CISA stwierdziło, że najważniejszym kryterium (w odniesieniu do wielkości wywozu) odróżniającym „specjalistyczną blachę grubą” jest grubość blachy, co obejmuje ponad połowę ilości produktów, które mają zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. CISA oparło ten argument za wyłączeniem z zakresu definicji produktu na strukturze PCN stosowanej do grupowania różnych rodzajów produktu dla celów dochodzenia.
- (32) Strukturę PCN wykorzystuje się, by mieć pewność, że porównywane są produkty o porównywalnych kosztach i cenach – nie mówi ona nic na temat stosowania produktu lub wymienności produktu. W przypadku grubości nie mówi ona również nic o właściwościach fizycznych, chemicznych lub technicznych produktu. W szczególności żadna z zainteresowanych stron nie zdołała wykazać, że blacha gruba o grubości 155 mm nie będzie miała tego samego zastosowania końcowego i nie może być stosowana wymiennie z blachą grubą o grubości 145 mm, z zastrzeżeniem, że wszystkie pozostałe parametry będą identyczne.
- (33) Co więcej, o ile możliwe jest rzeczywiście, że występują te szczególne różnice poszczególnych właściwości, o których mowa w motywie 30 powyżej, nie świadczy to o tym, że „specjalistyczna blacha gruba” nie ma takich samych podstawowych właściwości, co „standardowa blacha gruba”.
- (34) Eurofer zwrócił się z wnioskiem o pozostawienie definicji produktu bez zmian i poparł argumenty Komisji przedstawione w motywach 36 i 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (35) Ponadto stwierdził, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL obejmuje szeroką gamę gatunków i wymiarów stali i obejmuje zarówno blachę grubą ze stali stopowej, jak i niestopowej. Zauważył on wreszcie, że nie istnieje „konkretny wymóg homogeniczności lub podobieństwa między produktami” uwzględnionymi w zakresie produktu objętego postępowaniem.
- (36) W istocie, Komisja zauważa, że w dochodzeniach antydumpingowych zakres produktu obejmuje często setki, a nawet tysiące rodzajów produktu, które nie są identyczne lub homogeniczne, ale jednak mają takie same podstawowe właściwości, tak jak ma to miejsce w przypadku niniejszego dochodzenia.
- (37) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA, Eurofer i importer powrócili do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania;
- a) CISA nie przedstawiło żadnych nowych istotnych argumentów.
- b) Importer stwierdził, że „specjalistyczna blacha gruba” i „standardowa blacha gruba” nie mają takich samych podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych ani technicznych oraz że okoliczność, że blacha gruba może zostać wyprodukowana na miarę, nie może podważyć rozróżnienia na podstawie grubości między „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą”.

W tym kontekście importer odniósł się do trzech wcześniejszych postępowań antydumpingowych, w których do zdefiniowania produktów objętych dochodzeniem wykorzystano wymiary, na przykład maksymalny wymiar przekroju poprzecznego (stalowe liny i kable pochodzące z ChRL i Ukrainy ⁽¹⁾), określony zakres grubości połączony z określoną szerokością (folia aluminiowa pochodząca z Armenii, Brazylii oraz ChRL ⁽²⁾) lub odniesienie do właściwości fizycznych i chemicznych (stale odporne na korozję pochodzące z ChRL ⁽³⁾).

Na tej podstawie importer stwierdził, że Komisja mogła odnieść się do grubości 150 mm w celu rozróżnienia „specjalistycznej blachy grubej” i „standardowej blachy grubej”.

- c) Eurofer stwierdził z kolei, że wszystkie blachy grube mają podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, wszystkie blachy grube są wykonywane ze stali walcowanej płaskiej, są płaskie (tj. nie występują w zwojach) i mają podobny zakres wymiarów odpowiadających definicji produktu objętego postępowaniem.

W tym kontekście Eurofer odniósł się do trzech wcześniejszych postępowań antydumpingowych w przemyśle stalowym, w których produkt objęty dochodzeniem definiowano jako jedną klasę produktów, niezależnie od grubości czy gatunku stali (wyroby płaskie walcowane na gorąco pochodzące z Bułgarii, Indii, RPA, Tajwanu i Jugosławii ⁽⁴⁾), istnienia szerokiego asortymentu wszystkich rodzajów produktu (druty ze stali nierdzewnej pochodzące z Indii ⁽⁵⁾) lub istnienia różnic dotyczących strat magnetycznych lub poziomów hałasu (wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych pochodzące z ChRL, Japonii, Korei Południowej, Rosji oraz Stanów Zjednoczonych ⁽⁶⁾).

Eurofer odniósł się również do spraw w innych gałęziach przemysłu, na przykład dotyczących paneli słonecznych pochodzących z ChRL i obuwia pochodzącego z ChRL i Wietnamu, w których produkty o różnych właściwościach również uznano za wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem.

Eurofer zwrócił też uwagę, że Sąd Pierwszej Instancji ⁽⁷⁾ stwierdził, że przy określaniu produktu podobnego Komisji przysługuje „szeroki zakres uznania”.

- (38) W odniesieniu do powyższych uwag Komisja stwierdza, że – podobnie jak w przypadku większości dochodzeń – definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki zakres rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych. Fakt, że właściwości te mogą się różnić w zależności od rodzaju produktu, może prowadzić do objęcia nią wielu jego rodzajów.
- (39) Komisja ponadto zauważa, że nawet jeżeli różne rodzaje blachy grubej mają różne grubości, wykonane są z różnych gatunków stali itp., CISA i importer nie wykazali ani nie przedstawili żadnych dowodów ani istotnych argumentów, że grubość 150 mm będzie stanowić odpowiednie rozróżnienie pomiędzy „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą” z uwagi na właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne lub końcowe przeznaczenie i zamienność (zob. sekcja 2.1.2 poniżej).
- (40) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że „specjalistyczna blacha gruba” i „standardowa blacha gruba” mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu 2016/C 459/11 (Dz.U. C 459 z 9.12.2016, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji nr 283/2000/EWWiS (Dz.U. L 31 z 5.2.2000, s. 15), motywy 9–12.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 298 z 8.11.2013, s. 1), motyw 16.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109).

⁽⁷⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 1998 r., Industrie des poudres sphériques przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-2/95, ECLI:EU:T:1998:242.

2.1.2. *Inne zastosowanie końcowe i wymiennosc*

- (41) CISA i importer twierdzili również, że przywożona „specjalistyczna blacha gruba” ma zupełnie inne zastosowanie końcowe oraz że nie jest ona wymienna ze „standardową blachą grubą”. CISA stwierdziło, że przywóz „specjalistycznej blachy grubej” zasadniczo przeznaczony jest dla unijnego przemysłu obróbki metalu, który uzależniony jest od tego przywozu.
- (42) Równocześnie importer zgłosił, że ta „specjalistyczna blacha gruba” jest wykorzystywana przez wiele sektorów przemysłu, w tym sektory górnictwa i produkcji maszyn do robót ziemnych, dźwigów i urządzeń podnoszących, konstrukcji mostowych, wież turbin wiatrowych, sektor energetyczny itd.
- (43) Żaden z użytkowników z Unii ani z branż, o których mowa w motywach 41 i 42 powyżej, nie zgłosił się, by poprzeć argument przedstawiony w motywie 40 powyżej. Przeciwnie, w szczególności w odniesieniu do wież turbin wiatrowych, dowody dostarczone przez importera i pozostałe zainteresowane strony wskazują, że producenci wież turbin wiatrowych kupują blachę grubą, która nie wchodzi w zakres definicji „specjalistycznej blachy grubej” proponowanej przez importera lub CISA, lecz raczej w zakres ich definicji „standardowej blachy grubej”.
- (44) Komisja faktycznie zauważa, że istnieje wiele różnych końcowych przeznaczeń „specjalistycznej blachy grubej”. Zainteresowane strony nie przedstawiły jednak szczegółowych dowodów (np. faktur dla użytkowników w tych branżach potwierdzających, że w branżach tych faktycznie korzysta się z tych produktów), które umożliwiłyby Komisji przeprowadzenie oceny, czy zastosowania końcowe „specjalistycznej blachy grubej” i „standardowej blachy grubej” faktycznie różnią się, czy też w praktyce większość użytkowników końcowych jest w stanie lub wręcz wszyscy użytkownicy końcowi są w stanie zastąpić jeden rodzaj blachy drugim. Zatem nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że „specjalistyczna blacha gruba” nie może być stosowana wymiennie z innymi rodzajami blachy grubej.
- (45) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA, importer i Eurofer powrócili do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania. CISA nie przedstawiło żadnych nowych argumentów. Importer stwierdził, że zastosowanie blachy grubej zależy od obliczonych wartości strukturalnych i nacisków mechanicznych (związanych z właściwościami fizycznymi i chemicznymi) oraz aspektów handlowych (związanych z cenami i kosztami procesów produkcji).
- (46) Na poparcie swojej argumentacji wykorzystał:
- a) publikację Niemieckiego Stowarzyszenia Producentów Stali, w której wskazano korelacje między wagą, grubością, wytrzymałością i gatunkiem stali;
 - b) politykę cenową producentów unijnych, zgodnie z którą blacha gruba powyżej 120 mm objęta jest dodatkowymi opłatami za grubość;
 - c) porównanie dwóch technologii produkcji blachy grubej, tj. z wlewków (droższej) oraz z wlewków ciągłych płaskich (tańszej);
 - d) fakt, że w ChRL maksymalna grubość płyty wynosi 400 mm, co oznacza, że do produkcji blachy grubej powyżej 200 mm niezbędnym surowcem są wlewki (co pociąga za sobą bardziej kosztowny proces);
 - e) istnienie wywozu przez niektórych producentów unijnych blachy grubej szczególnych gatunków do ChRL.
- (47) Komisja zauważa, że ani CISA, ani importer nie przedstawili żadnych dowodów na potwierdzenie, że „specjalistyczną blachę grubą” i „standardową blachę grubą” można obiektywnie rozróżnić na podstawie tego, czy grubość blachy jest większa, czy mniejsza niż 150 mm.
- (48) Nie przedstawiono ponadto dowodów, że sąsiednie segmenty blachy grubej nie zachodzą na siebie lub nie stanowią dla siebie konkurencji, na przykład w przypadku blachy o grubości 155 mm i 145 mm. Z kilku faktur z przedłożonych przez importera wynika natomiast, że „standardowa blacha gruba” i „specjalistyczna blacha gruba” były sprzedawane na jednej fakturze temu samemu klientowi.
- (49) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń importer stwierdził, że Komisja może stworzyć nowy odrębny kod TARIC, aby wprowadzić rozróżnienie między „standardową blachą grubą” i „specjalistyczną blachą grubą” na podstawie właściwości fizycznych i chemicznych oraz grubości. Strona ta zasugerowała również formalny wymóg przedstawienia sprawozdania z inspekcji niezależnej spółki badawczej w celu poświadczenia powyższego rozróżnienia przy odprawie celnej.

- (50) Ponieważ nie uzasadniono należycie, dlaczego punktem odcięcia pomiędzy „specjalistyczną blachą grubą” a „standardową blachą grubą” jest grubość 150 mm, nie jest konieczne analizowanie argumentu dotyczącego kodów celnych i formalnej inspekcji wysunięty przez importera. Zasadniczo Komisja zgadza się jednak, że z technicznego punktu widzenia istnieje możliwość wyłączenia określonych produktów z zakresu produktów. Kluczowe znaczenie ma jednak kwestia, czy w oparciu o względy prawne, gospodarcze i polityczne takie wykluczenie jest uzasadnione (szerszą analizę na ten temat można znaleźć w kolejnej sekcji).
- (51) Importer przedłożył ponadto wraz ze swoimi uwagami do ujawnienia ostatecznych ustaleń zanonimizowane faktury, które jego zdaniem dotyczyły sprzedaży „specjalistycznej blachy grubej” na rzecz użytkowników w sektorach górnictwa i produkcji maszyn do robót ziemnych, dźwigów i urządzeń podnoszących, konstrukcji mostowych, wież turbin wiatrowych, sektorze energetycznym itd. Importer zaproponował też ustalenie z Komisją sposobu weryfikacji tych informacji.
- (52) Komisja uważa, że w przedmiotowej sprawie weryfikacja nie jest konieczna. Ze względu na późne złożenie propozycji przeprowadzenie weryfikacji byłoby bardzo trudne lub wręcz niemożliwe.
- (53) Jak wspomniano jednak w motywie 47 powyżej, z kilku faktur przedłożonych przez importera wynika natomiast, że „standardowa blacha gruba” i „specjalistyczna blacha gruba” były sprzedawane na jednej fakturze temu samemu klientowi. Wyraźnie pokazuje to, że ci sami klienci mogą stosować i stosują obydwie rodzaje blachy grubej.
- (54) W swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń importer odniósł się też do publikacji Stahl-Informations-Zentrum, w której przedstawiono różne zastosowania blachy grubej. Komisja przyjmuje do wiadomości tę informację i ma świadomość różnych zastosowań blachy grubej. Jak wspomniano jednak w motywie 44 powyżej, nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że „specjalistyczna blacha gruba” nie może być stosowana wymiennie z innymi rodzajami blachy grubej.
- (55) W swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń importer wspomniał również o australijskich i amerykańskich środkach antidumpingowych dotyczących blachy grubej, w których wprowadzono wyłączenia dla niektórych rodzajów produktu na podstawie gatunku i grubości.
- (56) Komisja pragnie jednak zauważyć, że wyłączenia te miały miejsce na etapie wszczęcia postępowania i że nie podano, dlaczego podjęto decyzję o wyłączeniu. Decyzje innych członków WTO pozostają jednak bez uszczerbku dla sytuacji w Unii.
- (57) Eurofer stwierdził w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń, że gatunki wyróżniane przez importera i CISA jako „specjalistyczna blacha gruba” opierają się wyłącznie na ich własnej arbitralnej klasyfikacji. Aby zobrazować tę kwestię, Eurofer odniósł się do dwóch przykładów, które potwierdzają ustalenia Komisji zawarte w motywie 47 powyżej:
- gatunek stali konstrukcyjnej S500 jest klasyfikowany przez te strony jako „specjalistyczna blacha gruba”, a gatunek stali do budowy statków AQ51 jest przez nie klasyfikowany jako „standardowa blacha gruba”, mimo że oba gatunki stali mają podobną wydajność i wytrzymałość na rozciąganie;
 - stal do zbiorników ciśnieniowych jest klasyfikowana przez te strony jako „standardowa blacha gruba”, podczas gdy wiele innych gatunków stali stopowej jest przez nie klasyfikowanych jak „specjalistyczna blacha gruba”.
- (58) Na tej podstawie Komisja odrzuca argument, zgodnie z którym „specjalistyczna blacha gruba” ma inne zastosowanie końcowe i nie jest wymienna z innymi produktami objętymi dochodzeniem.

2.1.3. Ocena możliwości wyłączenia określonych produktów z zakresu produktu

- (59) Komisja pragnie zauważyć, że fakt, iż w obrębie zakresu produktu blachy grubej można wprowadzić rozróżnienia pomiędzy rodzajami, gatunkami, poziomami jakości itp. blachy grubej oraz że mogą istnieć różnice w metodach produkcji i kosztach, nie wyklucza tego, że mogą one być uznawane za jeden produkt, o ile mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne lub chemiczne. W tym kontekście Komisja chciałaby odnieść się do orzecznictwa przytoczonego powyżej w motywie 28.
- (60) Komisja przyznaje również, że mogłaby – gdyby uznała takie działanie za uzasadnione – wyłączyć niektóre produkty z zakresu postępowania, tak jak to zrobiły organy prowadzące podobne postępowania w innych państwach członkowskich WTO.

- (61) Komisja uważa jednak, że ze względu na ocenę wszystkich faktów ustalonych podczas postępowania wyłączenie takie nie jest uzasadnione.
- (62) CISA przedstawiło wyliczenia, z których wynika, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” stanowiłoby 9,2 % całkowitego przywozu z ChRL. Na tej podstawie CISA utrzymywało, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu „będzie miało bardzo ograniczony wpływ na ogólne ustalenia dochodzenia” oraz że „nie oddziaływałoby negatywnie na ogólny wpływ środków antidumpingowych na przywóz blachy grubej po cenach dumpingowych”, ponieważ „standardowa blacha gruba” nadal byłaby objęta środkami.
- (63) Analiza sprzedaży eksportowej dokonywanej przez objętych próbą producentów eksportujących z ChRL na podstawie PCN wykazała, że „specjalistyczna blacha gruba” podcina ceny sprzedaży przemysłu unijnego, a tym samym przyczynia się do szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (64) Ponieważ nie można stwierdzić, że „specjalistyczna blacha gruba” ma inne zastosowanie końcowe niż „standardowa blacha gruba” i nie może być z nią stosowana zamiennie, obecna ograniczona wielkość tej sprzedaży nie może być wykorzystana jako wskazówka, że jej wyłączenie nie miałoby negatywnego wpływu na skuteczność środków. W istocie, gdyby „specjalistyczna blacha gruba” została wyłączona z zakresu produktu, użytkownicy kupujący obecnie „standardową blachę grubą” mogliby zacząć kupować „specjalistyczną blachę grubą”, tym samym unikając cła i zagrażając skuteczności środków.
- (65) Co więcej, w przeciwieństwie do sytuacji w innych państwach członkowskich WTO, wszystkie rodzaje blachy grubej są wytwarzane w znacznych ilościach przez producentów unijnych i wszystkie te produkty tracą w związku z dumpingiem wyrządzającym szkodę.
- (66) Na tej podstawie Komisja odrzuca argument, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” nie będzie zagrażać skuteczności środków antidumpingowych.

2.1.4. Wniosek

- (67) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że żaden z argumentów przedstawionych przez CISA i importera nie potwierdza, że „specjalistyczna blacha gruba” powinna zostać wyłączona z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (68) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do zakresu produktu Komisja potwierdza definicję produktu objętego postępowaniem, jak wskazano w motywach 30 i 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Wartość normalna

3.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (69) Jak określono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie wystąpił z wnioskiem o MET i nie przyjęto żadnych wniosków o indywidualne badanie, w tym wniosków o MET.

3.1.2. Państwo analogiczne

- (70) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja wybrała Australię jako państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych CISA zauważyło, że w oświadczeniu złożonym na początku dochodzenia przedstawiła swoje uwagi na temat potencjalnego wykorzystania Stanów Zjednoczonych Ameryki, wyrażając wielkie zaniepokojenie w związku z tym wyborem, ponieważ oznaczałoby to, że Komisja wykorzystywałaby dane przedsiębiorstw powiązanych z przemysłem unijnym. CISA stwierdziło, że Komisja powinna wykorzystać dane z innych państw, a USA wykorzystać jedynie jako ostateczność w przypadku braku współpracy ze strony innych państw.
- (72) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Eurofer, jeden producent eksportujący w ChRL i CISA przedstawiły uwagi dotyczące wyboru Australii oraz zwrócili się do Komisji o wykorzystanie zamiast tego państwa Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (73) Eurofer i producent eksportujący z ChRL zasugerowali, by Komisja wykorzystwała dane ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, gdyż znajduje się tam więcej konkurujących producentów krajowych, a co za tym idzie dostępne byłyby dane dotyczące większej liczby rodzajów produktu niż w przypadku jedyne go producenta australijskiego.

- (74) Biorąc pod uwagę, że tylko jeden producent z USA współpracował w dochodzeniu, dane od innych producentów nie byłyby dostępne w przypadku, gdyby Stany Zjednoczone Ameryki zostały wybrane jako państwo analogiczne.
- (75) CISA zwróciło się do Komisji z wnioskiem o obliczenie marginesu dumpingu na podstawie danych od jedyne go współpracującego producenta z USA i jeżeli jego wynik byłby „zupełnie inny” od otrzymanego na etapie tymczasowym z wykorzystaniem Australii, by Komisja stwierdziła, że Australia nie stanowi „ważnego państwa analogicznego” i jako państwa analogicznego wykorzystwała zamiast niej USA.
- (76) Wniosek ten został odrzucony. Jak określono w motywach 44–52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Australia została wybrana jako państwo analogiczne i nowe argumenty stron nie wykazały, że Australia nie jest odpowiednim państwem.
- (77) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA przedstawiło dalsze uwagi na temat odpowiedniości Australii jako państwa analogicznego.
- (78) Zauważyła przede wszystkim, że obliczone marginesy dumpingu dla producentów eksportujących z ChRL były wyższe niż marginesy szkody i że w związku z tym australijska wartość normalna była wyższa od niewyrządzającej szkody ceny przemysłu unijnego, jeżeli uwzględnić wartości średnie. Na tej podstawie CISA uznało, że Australii „nie można uznać za odpowiednie państwo analogiczne”.
- (79) Argument ten zostaje odrzucony. Poziom wartości normalnej na podstawie cen lub kosztów w danym kraju o gospodarce rynkowej jest weryfikowany po dokonaniu wyboru państwa analogicznego. Wartość normalna oznacza cenę krajową produktu podobnego na rynku krajowym w państwie o gospodarce rynkowej i nie stanowi powodu do odrzucenia Australii jako państwa analogicznego.
- (80) CISA przytoczyło następnie niedawną sprawę przeciwko ChRL (pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej) ⁽¹⁾ i stwierdziło, że Komisja usunęła w niej niektóre rodzaje produktu z wartości normalnej w państwie analogicznym po tym, jak „zainteresowane strony zakwestionowały bardzo wysokie ceny krajowe i koszty produkcji”.
- (81) Przykład użyty przez CISA nie ma zastosowania do niniejszego postępowania. W sprawie prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej Komisja stwierdziła, że niektóre rodzaje produktu wytwarzane są zgodnie z normami państwa analogicznego i nie konkurują z rodzajami produktu wywozonymi z ChRL. Tych konkretnych rodzajów produktu nie uwzględniono przy porównywaniu wartości normalnej z ceną eksportową producentów eksportujących z ChRL.
- (82) Ponieważ CISA nie wspominało, by producent w Australii wytwarzał rodzaje produktu, które nie konkurują z rodzajami produktu wywozonymi z ChRL do Unii, jej przykład jest bezprzedmiotowy.
- (83) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących państwa analogicznego potwierdza się wstępny wniosek Komisji, aby wykorzystać Australię jako państwo analogiczne, jak określono w motywie 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.1.3. Wartość normalna

- (84) Eurofer przedstawił uwagi na temat metodyki Komisji stosowanej na etapie tymczasowym określonej w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w odniesieniu do rodzajów produktu, które nie były sprzedawane przez producenta w państwie analogicznym. Wnioskował on, by Komisja „uwzględniła korektę w celu wzięcia pod uwagę wyższych kosztów” produktów, które nie są sprzedawane na rynku krajowym w państwie analogicznym.
- (85) Komisja odrzuca ten wniosek, jako że jedyne dostępne dane dotyczące kosztów lub ceny blachy grubej w Australii to zweryfikowane dane producenta z państwa analogicznego. W przypadku, gdy producent nie produkował konkretnego rodzaju produktu wywozonego przez producenta eksportującego z ChRL, brak jest zatem dostępnych danych umożliwiających dokonanie takiej korekty.
- (86) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag w odniesieniu do wartości normalnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 53–68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1246 z dnia 28 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204 z 29.7.2016, s. 70).

3.2. Cena eksportowa

- (87) Wobec braku uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 69 i 70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Porównanie

- (88) Wobec braku uwag dotyczących porównania potwierdza się wnioski zawarte w motywach 71–73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. Marginesy dumpingu

- (89) Wobec braku uwag odnośnie do marginesów dumpingu potwierdza się tymczasowe marginesy dumpingu podane w tabeli 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (90) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 82–85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (91) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 86–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Wielkość przywozu i jego udział w rynku

- (92) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z ChRL potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 90–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Ceny produktów przywożonych z ChRL oraz podcięcie cenowe

- (93) Eurofer stwierdził, że „Komisja powinna uważać, by nie zaniżyć marginesu podcięcia cenowego przez dokonywanie nierealistycznie wysokich korekt w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie”.
- (94) Komisja zauważa jednak, że kwoty kosztów poniesionych po przywozie zostały potwierdzone podczas weryfikacji na miejscu i w związku z tym nie mogą być uważane za nierealistycznie wysokie.
- (95) Eurofer stwierdził również, że „ceny przemysłu unijnego również nie powinny być zmniejszane w odniesieniu do prowizji dla powiązanych stron wypłacanych w ramach grupy przedsiębiorstw”.
- (96) Komisja zauważa, że odliczenie z tytułu prowizji jest uzasadnione, gdy przedsiębiorstwo uczestniczące w transakcji sprawuje funkcje pośrednika, niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo jest powiązane, czy nie. Ponadto Eurofer ani żaden indywidualny producent unijny nie przedłożył argumentu, iż tak nie jest. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że odliczenie jest uzasadnione.
- (97) Eurofer stwierdził również, że „chińscy producenci eksportujący często dodają pewne ilości boru lub chromu do normalnej stali konstrukcyjnej w celu zakwalifikowania się do chińskich ulg podatkowych, ale następnie sprzedają stal jako normalną niestopową stal konstrukcyjną na rynku unijnym (np. gatunki S235, S275 i S355)”. Zwrócił się on również z wnioskiem, by Komisja zapewniła, że „produkty te są właściwie dopasowane w jej analizie podcięcia do sprzedaży przemysłu unijnego stali gatunków S235, S275 i S355”.

- (98) W ramach analizy podcięcia cenowego porównuje się ceny przywozu z ChRL z cenami unijnymi na podstawie PCN, który jest wspólny dla wszystkich stron dochodzenia. Gatunek stali stanowi część PCN i został zweryfikowany podczas wizyt weryfikacyjnych u objętych próbą producentów eksportujących z ChRL i producentów unijnych. W związku z tym podczas analizy podcięcia zastosowano dopasowano te same gatunki stali.
- (99) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących ceny przywozu z ChRL i podcięcia cenowego potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 95–99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5.1. Uwagi ogólne

- (100) W motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zauważa, że jeden z producentów unijnych objętych próbą wstrzymał produkcję blachy grubej w grudniu 2015 r.
- (101) Jeden producent eksportujący z ChRL stwierdził, że Komisja powinna wyłączyć tego producenta unijnego objętego próbą z analizy szkody, ponieważ „wciąż możliwe jest wystąpienie zakłócenia i aby temu zapobiec należałoby przeprowadzić zmienioną analizę bez informacji na temat wyłączonego przedsiębiorstwa albo zebrać dane od innego producenta unijnego”.
- (102) To wstrzymanie produkcji nie ma wpływu na jakikolwiek wskaźnik szkody, ponieważ miało miejsce w ostatnich dniach okresu objętego dochodzeniem, a zatem oba zestawy danych, tj. dane makroekonomiczne odnoszące się do wszystkich producentów unijnych oraz wskaźniki mikroekonomiczne odnoszące się do producentów unijnych objętych próbą uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (103) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do ogólnych rozważań na temat sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 100–104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (104) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 105–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (105) CISA stwierdziło, że nie zgadza się z metodyką porównania wskaźnika szkody dotyczącego wielkości sprzedaży z wykorzystaniem okresu od „punktu wyjścia” (2012 r.) do „punktu końcowego” (2015 r., tj. OD)” oraz wynikającym z niego wnioskiem, że wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyła się o 7 %. CISA uważa, że bardziej aktualne dane są właściwsze dla ustalenia szkody. CISA twierdzi ponadto, że Komisja powinna była „przyłożyć większą wagę do najnowszej tendencji wielkości sprzedaży przemysłu unijnego, który nie wykazuje żadnego spadku w ostatnich 3 latach”, tj. w latach 2013–2015.
- (106) Komisja odrzuca ten argument z następujących powodów.
- (107) Po pierwsze, Komisja przypomina, że powyżej w motywie 3 wskazano, iż badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.
- (108) Komisja zbadała wszystkie wskaźniki szkody poprzez przedstawienie ich tendencji w całym okresie badanym, jak również, w stosownych przypadkach, analizy obejmującej porównywanie danych rocznych.
- (109) Po drugie, w motywie 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że „po spadku o 7 % w latach 2012–2013, a następnie kolejnym spadku w 2014 r. o 2 punkty procentowe wielkość sprzedaży wzrosła nieznacznie o 2 punkty procentowe w OD”. Jasne jest zatem, że Komisja nie przeprowadziła, jak utrzymywano, prostego porównania od „punktu wyjścia” (2012 r.) do „punktu końcowego” (2015 r., tj. OD)”, lecz kompleksowego porównania wszystkich lat w okresie badanym.

(110) Po trzecie, stabilną wielkość sprzedaży w latach 2013–2015 należy postrzegać w kontekście znacznego wzrostu konsumpcji o 11 punktów procentowych, jak wskazano w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym stabilna wielkość sprzedaży nie zapobiegła znacznemu zmniejszeniu udziału w rynku o 9,3 punktów procentowych w tym samym czasie, jak wskazano w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Uznaje się zatem, że stabilna wielkość sprzedaży między 2013 r. a 2015 r. jest oznaką szkody, ponieważ wielkość sprzedaży musi być analizowana w kontekście rosnącej konsumpcji i malejącego udziału w rynku.

(111) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu unijnego potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 111–114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

(112) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do zatrudnienia i wydajności przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 115–117 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.4. Koszty pracy

(113) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do kosztów pracy przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 118 i 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.5. Wzrost

(114) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wzrostu potwierdza się wnioski zawarte w motywach 120 i 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(115) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdza się wnioski zawarte w motywach 122 i 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

(116) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do cen i czynników wpływających na ceny objętych próbą producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 125–127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.3.2. Zapasy

(117) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do zapasów unijnych producentów objętych próbą potwierdza się wnioski zawarte w motywach 128–130 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.3.3. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(118) CISA stwierdziło, że podczas okresu badanego, bez względu na wielkość przywozu z ChRL, jednostkowe koszty produkcji producentów unijnych objętych próbą były zawsze wyższe niż ich ceny sprzedaży.

(119) Tabela 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawia tendencje zarówno jednostkowych cen sprzedaży, jak i jednostkowego kosztu produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym. Jak wskazano w motywie 126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, „ceny sprzedaży spadały szybciej i średnio stale były niższe niż jednostkowy koszt produkcji”.

(120) CISA stwierdziło ponadto, że nie rozumie, dlaczego, kiedy w 2012 r. jednostkowy koszt produkcji był wyższy niż średnia jednostkowa cena sprzedaży, objęci próbą producenci unijnych zachowywali rentowność.

- (121) Średni koszt produkcji w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych rzeczywiście jest wyższy niż średnia cena sprzedaży w 2012 r. Zazwyczaj wskazywałyby to stratę za ten rok. Jednakże zysk podany w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych za 2012 r. wynika z dochodów jednego z objętych próbą producentów unijnych, co wiąże się z produkcją blachy grubej, ale nie jest uwzględnione w systemie księgowania kosztów przedsiębiorstwa, a zatem nie znajduje się w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (122) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA zapytało, dlaczego dochody jednego z producentów unijnych objętych próbą związane z produkcją blachy grubej nie zostały odzwierciedlone w wewnętrznym systemie księgowania kosztów przedsiębiorstwa.
- (123) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez przedmiotowego producenta unijnego objętego próbą i zweryfikowanymi przez Komisję wynika to z tego, że dana kwota zysku w całości składa się z dostosowania na koniec roku zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR) dotyczącymi zwykłej działalności gospodarczej przedsiębiorstwa. W związku z tym nie jest ona uwzględniana w ewidencji kosztów produktów wyprodukowanych w ciągu roku, ale jest uwzględniana w kilku pozycjach w rachunku zysków i strat (zgodnie z MSR 1). Gdyby zysk ten nie był uwzględniany, przemysł unijny odniósłby straty również w 2012 r. (straty mniejsze niż 1 %).
- (124) Ponadto średni koszt produkcji w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczy całkowitej wielkości produkcji producentów unijnych objętych próbą, natomiast średnia cena sprzedaży dotyczy tylko sprzedaży objętych próbą producentów unijnych na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii. Te dwie wartości średnie nie są bezpośrednio porównywalne z następujących powodów:
- po pierwsze, wielkość produkcji znacznie przekracza wielkość sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii, przede wszystkim ze względu na wywóz. W tym kontekście należy też uwzględnić użytek własny przez objętych próbą producentów unijnych; jak wskazano jednak w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, użytek własny jest nieznaczny;
 - po drugie, produkt objęty dochodzeniem jest złożony z dużej liczby rodzajów produktów sprzedawanych po różnych cenach, a asortyment produktów jest inny na rynku unijnym i na rynkach eksportowych.
- (125) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA zapytało, czy wielkość sprzedaży oraz udział w rynku w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych odnoszą się do sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych, czy zarówno na rzecz klientów powiązanych, jak i niepowiązanych. Komisja pragnie przypomnieć motyw 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym wskaźniki makroekonomiczne, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży, zostały ocenione na szczeblu całego przemysłu unijnego. W związku z tym dane w tabeli 7 dotyczą sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta zgodnie z informacjami przekazanymi przez Eurofer. Uwzględnienie sprzedaży na rzecz stron powiązanych pociągałoby za sobą ryzyko podwójnego liczenia.
- (126) CISA zarzuciło również w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń, że różnica pomiędzy wielkością produkcji przemysłu unijnego a wielkością sprzedaży na rzecz pierwszego niepowiązanego klienta w Unii wynika ze znacznej sprzedaży na rzecz klientów powiązanych. Na tej podstawie CISA wywnioskowało, że Komisja nie zgromadziła i nie przedstawiła informacji na temat wielkości sprzedaży na rzecz klientów powiązanych i tym samym przedstawiła jedynie częściowy obraz sytuacji na rynku unijnym.
- (127) Powyższe zarzuty są oparte na błędnych przesłankach. Komisja przypomina, że różnica pomiędzy wielkością produkcji a wielkością sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii wynika nie tylko ze sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych, ale również ze sprzedaży na rzecz klientów spoza Unii. Ponadto w przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą może występować różnica spowodowana przez sprzedaż na rzecz pierwszych niepowiązanych klientów, która mogła nie zostać zgłoszona przez Eurofer i zweryfikowana przez Komisję ze względu na metodę opisaną w motywie 125 powyżej w celu uniknięcia ryzyka podwójnego liczenia. Tabela 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczy wielkości sprzedaży i udziału w rynku wyłącznie na rynku unijnym.
- (128) CISA przywołało następnie dwie sprawy, w których Komisja dokonała odrębnej analizy dotyczącej klientów powiązanych i niepowiązanych: postępowanie w sprawie prętów zbrojeniowych o wysokiej wydajności pochodzących z ChRL ⁽¹⁾ oraz postępowanie w sprawie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Rosji ⁽²⁾.

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/113 z dnia 28 stycznia 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 16).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1).

- (129) Komisja przypomina, że w sprawach tych analizy dotyczyły użytku własnego (w przypadku płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno) albo sprzedaży na rzecz użytkowników powiązanych (w przypadku prętów zbrojeniowych o wysokiej wydajności), a nie sprzedaży na rzecz klientów powiązanych takich jak powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Jak wskazano w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, użytek własny przez producentów unijnych jest nieznaczny.
- (130) Komisja przypomina również, w odniesieniu do cen i rentowności na rynku unijnym, że mają one znacznie tylko wtedy, gdy ceny są stosowane między stronami niepowiązanymi.
- (131) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału przez objętych próbą producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 131–138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (132) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 139–147 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (133) Eurofer stwierdził, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL był „najważniejszym pojedynczym czynnikiem wpływającym na przemysł unijny w okresie badanym”. Następnie zauważył on, że „wielkość przywozu z ChRL wzrosła dwukrotnie między 2013 a 2014 r., a następnie znowu podwoiła się w latach 2014–2015”, a także, że w 2015 r., wielkość przywozu z ChRL „przekroczyła łączną wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw trzecich”.
- (134) Eurofer zauważył również podobne tendencje w odniesieniu do udziału w rynku przywozu z ChRL po cenach dumpingowych, zwracając uwagę, że „wzrósł on z 4,1 % w 2013 r. do 14,4 % w 2015 r., podczas gdy w tym samym czasie udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich zmalał z 13,2 % w 2013 r. do 12,2 % w 2015 r.”.
- (135) Eurofer stwierdził ostatecznie, że „prawie cały wzrost udziału w rynku przywozu z Chin po cenach dumpingowych nastąpił kosztem udziału w rynku przemysłu unijnego”. Dodał on, że ceny przywozu z Chin po cenach dumpingowych zmniejszyły się o prawie 30 % w okresie badanym, a przywóz ten spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 29 %.
- (136) Potwierdza to ustalenia przedstawione w motywie 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że późniejszy praktycznie nieprzerwany wzrost przywozu z ChRL po cenach znacznie zaniżonych wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego po 2013 r.
- (137) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących wpływu przywozu po cenach dumpingowych potwierdza się wnioski odnośnie do przywozu po cenach dumpingowych wyciągnięte w motywach 150–157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Ostra konkurencja spowodowana problemami z popytem na rynku unijnym

- (138) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu ostrej konkurencji spowodowanej problemami z popytem na rynku unijnym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 158–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.2. Niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przez producentów unijnych

- (139) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych przez producentów unijnych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 164–166 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (140) CISA stwierdziło, że „Komisja oddzielnie zbadała udział przywozu z Rosji i Ukrainy i w związku z tym nie stwierdziła, że przywóz z tych dwóch państw powoduje szkodę dla przemysłu unijnego”.

- (141) CISA stwierdziło ponadto, że Komisja powinna była przeprowadzić „łączną ocenę przywozu z Ukrainy i Rosji” i nawet „łączną ocenę przywozu ze wszystkich trzech państw (Chin, Rosji i Ukrainy)”, twierdząc, że „podczas OD wielkość przywozu z Ukrainy lub Rosji nie jest bez znaczenia, jeżeli porówna się go z rynkiem unijnym” i że „średnie ceny przywozu z obydwu państw były jeszcze niższe niż ceny chińskie”.
- (142) Na podstawie powyższego CISA stwierdziło, że „jeśli ustalono, iż przywóz z Chin podcinał ceny przemysłu unijnego, to ceny przywozu z Ukrainy i Rosji podcinały ceny przemysłu UE w jeszcze większym stopniu. Jeżeli Komisja miałaby zastosować tę samą metodykę, którą zastosowała do Chin, tzn. porównanie od »punktu wyjścia« do »punktu końcowego«, Komisja stwierdziłaby, że wielkość sprzedaży oraz udział w rynku przywozu z tych dwóch państw wzrósł odpowiednio o 41 % i 2,2 punktu procentowego”.
- (143) Komisja odwołuje się do art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że jedynie przywóz, którego dotyczy postępowanie antydumpingowe, może być oceniany łącznie. Przywóz z Ukrainy i Rosji nie jest przedmiotem dochodzeń antydumpingowych i nie może w związku z tym być kumulowany z przywozem z ChRL.
- (144) Ponadto średnie ceny z Ukrainy, Rosji i ChRL niekoniecznie są bezpośrednio porównywalne, gdyż wpływ na średnią cenę ma asortyment produktów. Większe znaczenie mają tendencje cenowe w okresie badanym. Tabela 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jasno pokazuje, że średnie ceny przywozu z Ukrainy i Rosji zmniejszały się znacznie wolniej niż ceny importowe z ChRL w okresie badanym.
- (145) Udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich pozostawał stosunkowo stabilny w okresie badanym, natomiast przywóz z ChRL wzrósł ponad trzykrotnie. W kontekście zwiększenia konsumpcji w Unii o 5 % i zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego o 10 punktów procentowych w okresie badanym oznacza to, że przywóz z ChRL zwiększył udział w rynku wyłącznie kosztem przemysłu unijnego.
- (146) Wreszcie, choć wielkość przywozu z ChRL wzrosła o niemal 1 mln ton w okresie badanym, wielkość przywozu z Ukrainy wzrosła o około 160 000 ton, a z Rosji – o około 75 000 ton.
- (147) Na podstawie powyższych informacji i ze względu na fakt, że wielkość przywozu z Ukrainy i Rosji jest o wiele niższa niż przywóz z ChRL, nie istnieją przesłanki wskazujące, że dane dotyczące przywozu z tych dwóch państw mogły zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów z ChRL po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (148) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag w odniesieniu do wpływu przywozu z innych państw trzecich potwierdza się wnioski wskazane w motywach 167–178 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.4. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

- (149) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu wyników przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 179–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.5. Konkurencja między producentami unijnymi pionowo zintegrowanymi a podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym w Unii

- (150) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wpływu konkurencji między producentami unijnymi pionowo zintegrowanymi a podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 184–189 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.6. Brak zysku unijnych producentów, bez względu na wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL

- (151) CISA stwierdziło ponadto, że między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem producenci unijni objęci próbą pozostawali w dużej mierze nierentowni, a największe straty ponieśli w 2013 r., który jest dokładnie rokiem, w którym przywóz blachy grubej z ChRL osiągnął najniższy poziom.

- (152) Ten argument poruszono w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, gdzie wyjaśniono, że „choć olbrzymie straty w 2013 r. w wysokości 12,2 % były spowodowane szczególnie niskim popytem w tym roku, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu z ChRL między 2014 r. i okresem objętym dochodzeniem nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści z dynamicznego ożywienia konsumpcji w Unii, która to konsumpcja wzrosła o 11 punktów procentowych”. Jak wskazano w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ten wzrost został niemal całkowicie wchłonięty przez przywóz po cenach dumpingowych z ChRL.
- (153) Komisja stwierdziła zatem, że wysokie straty w 2013 r. nie wynikały z niewielkiego przywozu z ChRL, ale z wyjątkowo niskiego popytu na rynku unijnym. Straty poniesione przez przemysł unijny w latach 2014 i 2015 spowodowane były jednak przez stale rosnącą wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.
- (154) Komisja zauważa ponadto, że przemysł unijny był rentowny w latach 2011 i 2012. W 2011 r. przemysł unijny wykazał marżę zysku w wysokości 7,9 %, w czasie, gdy przywóz z ChRL nie był jeszcze prowadzony na dużą skalę, jak wskazano w motywie 221 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W 2012 r. marża zysku była już znacznie niższa i wynosiła tylko 1,6 %, ze względu na znaczącą obecność przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Należy zauważyć, że żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag w sprawie rentowności przemysłu unijnego w latach 2011 i 2012.

5.2.7. Wpływ „innych istotnych czynników”

- (155) CISA twierdzi, że istnieją „inne istotne czynniki” poza przywozem po cenach dumpingowych z ChRL, które „wyrządzają szkody przemysłowi unijnemu” i że „może to spowodować zerwanie związku przyczynowego między domniemanym przywozem po cenach dumpingowych” z ChRL a szkodą. CISA zwróciło się do Komisji o zmianę jej analizy związku przyczynowego oraz uwzględnienie wszystkich innych czynników.
- (156) W tym względzie należy zauważyć, że sześć pozostałych czynników wymienionych powyżej zostało uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych lub w niniejszym rozporządzeniu. Jednoznacznie wynika z tego, że Komisja gruntownie przeanalizowała wszystkie czynniki wskazane przez zainteresowane strony. CISA nie wskazało nawet, jakie „inne istotne czynniki”, oprócz sześciu czynników, które zostały już przeanalizowane szczegółowo, powinny zostać zbadane. CISA wspomina jedynie, że są one „oczywiste”, bez podania dodatkowych informacji. W związku z powyższym Komisja odrzuca tę uwagę.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (157) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 190–194 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

6. INTERES UNII

- (158) CISA stwierdziło, że w okresie badanym producenci unijni mieli ponad 70 % udziału w rynku unijnym. Stwierdziło ono, że rzekomo dominowali oni na rynku unijnym, a jedynym poważnym źródłem konkurencji jest przywóz z ChRL.
- (159) Komisja zauważa, że CISA nie uznaje faktu, że producenci unijni konkurują ze sobą nawzajem oraz z przywozem z ChRL i innych państw trzecich, których udział w rynku wynosi 12,2 %, jak podano w tabeli 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych; nic nie wskazuje na to, że brak jest konkurencji między producentami unijnymi.
- (160) Po wprowadzeniu środków tymczasowych importer zgłosił, że wprowadzenie środków antydumpingowych sztucznie zmniejszy konkurencję na rynku unijnym i doprowadzi do powstania oligopolu w segmencie „specjalistycznej blachy grubej”, gdyż już teraz jest on zdominowany przez jeden podmiot.
- (161) Komisja zauważa jednak, że strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Informacje przedstawione przez Eurofer w uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń zawierają natomiast wykaz producentów unijnych oferujących różne rodzaje „specjalistycznej blachy grubej”.

- (162) Komisja przyznaje, że nałożenie ceł może doprowadzić do zmniejszenia liczby konkurentów w niektórych segmentach „specjalistycznej blachy grubej” na rynku unijnym. W dochodzeniu antydumpingowym nie określa się jednak rynku produktowego ani geograficznego ani nie ocenia władzy rynkowej ani jej prawdopodobnej ewolucji. W związku z tym w niniejszym dochodzeniu nie można było ani nie trzeba było poczynić żadnych ustaleń dotyczących potencjalnego występowania ryzyka powstania lub umocnienia pozycji dominującej na jednym z rynków w rozumieniu prawa konkurencji.
- (163) W analizie interesu Unii Komisja zobowiązana jest do uwzględnienia innych dziedzin unijnej polityki, takich jak polityka konkurencji. Kwestie te wymagają jednak dalszej analizy jedynie w przypadkach, w których istnieją konkretne dowody na istnienie pozycji dominującej i jej ewentualnego nadużycia. Warunek ten nie został spełniony przez informacje przedłożone przez zainteresowane strony.
- (164) Komisja przypomina w każdym razie, że cła antydumpingowe są nakładane w celu usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę, którego występowanie stwierdzono we wszystkich segmentach blachy grubej, a pozycja dominująca na rynku nie oznacza, że jest ona automatycznie nadużywana. Jeżeli zainteresowane strony zauważą w przyszłości praktyki, które mogą stanowić naruszenie reguł konkurencji, mogą wykorzystać swoje prawo do wniesienia skargi do właściwego organu ochrony konkurencji.
- (165) Po wprowadzeniu środków tymczasowych importer stwierdził, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie powinno prowadzić do wzrostu cen na rynku unijnym.
- (166) Komisja przypomina, że celem środków antydumpingowych jest usunięcie zakłócających handel skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Wpływ tych środków na ceny zależy od decyzji cenowych różnych podmiotów gospodarczych i w związku z tym nie można go przewidzieć. Wzrost cen może wystąpić, jeżeli z mechanizmów rynkowych wynika, że na rynku bez zakłóceń ceny powinny być wyższe.
- (167) CISA stwierdziło również, że użytkownicy w Unii potrzebują konkurencyjnych i stałych źródeł zaopatrzenia i że wprowadzenie środków antydumpingowych „prawdopodobnie spowoduje znaczną utratę miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub ich przeniesienie poza Unię Europejską”.
- (168) W okresie objętym dochodzeniem istniało jednak 30 producentów unijnych oraz występował przywóz z kilku państw, w tym z Rosji i Ukrainy, co zapewniało stabilne dostawy blachy grubej do użytkowników w Unii. Ponadto żaden z użytkowników w przemyśle przetwórczym nie przedstawił dowodów na to, że nie będzie w stanie zaopatrywać się w blachę grubą ze względu na wprowadzenie środków antydumpingowych. W odniesieniu do ryzyka znacznej utraty miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub ich przeniesienia poza Unię, tylko jedna branża w przemyśle przetwórczym, tj. producent wież turbin wiatrowych, sformułowała podobne twierdzenie. Do twierdzenia tego odniesiono się poniżej.
- (169) Stowarzyszenie *ad hoc* użytkowników w przemyśle przetwórczym (wieże turbin wiatrowych) stwierdziło, że wprowadzenie środków w odniesieniu do blachy grubej stworzy ryzyko przeniesienia produkcji wież turbin wiatrowych do ChRL oraz problemy w zakresie bezpieczeństwa dostaw kompletnych lub częściowo kompletnych wież turbin wiatrowych w przyszłości. Argument ten również został podniesiony przez importera w uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń w odniesieniu do wież turbin wiatrowych oraz innych części systemów energii wiatrowej.
- (170) Komisja odrzuca te argumenty, ponieważ wspomniane zainteresowane strony nie uzasadniły swojego twierdzenia żadnymi dowodami ani analizami; przykładowo przedmiotowi producenci wież turbin wiatrowych nie zgłosili się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, określając rodzaje blachy grubej stosowane w tej branży do budowy wież turbin wiatrowych i przedstawiając analizę, czy te rodzaje blachy grubej są wymienne z rodzajami blachy grubej stosowanymi w innych gałęziach przemysłu.
- (171) Komisja zauważyła, że z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że producenci wież turbin wiatrowych nie mogli skorzystać z wyłączenia „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu, jak opisano w motywie 42 powyżej. W związku z tym znaczenie w tym kontekście mogłoby mieć jedynie wyłączenie blachy grubej do produkcji wież turbin wiatrowych ze względu na interes Unii. Niemniej jednak na obecnym etapie producenci wież turbin wiatrowych nie przedstawili żadnej konkretnej ani szczegółowej analizy, wraz z wyjaśnieniem wpływu nałożenia ceł na ich koszty produkcji i zdolność do przeniesienia tych kosztów na ich klientów, które mogłoby stanowić uzasadnienie takiego wyłączenia.
- (172) Komisja zauważa ponadto, że producenci wież turbin wiatrowych mogą złożyć należycie uzasadniony wniosek o przeprowadzenie przeglądu okresowego w zakresie interesu Unii w sprawie środków dotyczących blachy grubej. W toku postępowania nie stwierdzono ponadto, by przemysł unijny szkodził działalności użytkowników. Takiej sytuacji nie należy oczekiwać w warunkach normalnego działania mechanizmów rynkowych.

- (173) Importer stwierdził, że wyłączenie „specjalistycznej blachy grubej” z zakresu produktu leży w interesie Unii, jako że rzekomo „kilka kluczowych gałęzi przemysłu”, takich jak „sektor budowy maszyn i energii” w Unii, jest uzależnionych od przywozu „specjalistycznej blachy grubej” z ChRL. Jednakże żaden z użytkowników z tych branż nie potwierdził tego argumentu.
- (174) Importer ten stwierdził ponadto, że „specjalistyczna blacha gruba” o grubości powyżej 150 mm jest produkowana wyłącznie przez trzech producentów unijnych. W przypadku blachy o wysokiej granicy plastyczności, blachy ze stali hartowanej i odpuszczonej oraz blachy grubej odpornej na ścieranie produkcja jest rzekomo kontrolowana przez zaledwie czterech producentów unijnych. Na tej podstawie twierdzi on, że unijny przemysł przetwórczy „już teraz boryka się z niedoborem dostaw i gwałtownie podniesionych cen sprzedaży” i że może to zostać zrównoważone jedynie przez przywóz „specjalistycznej blachy grubej” z ChRL.
- (175) CISA stwierdziło ponadto, że użytkownicy „specjalistycznej blachy grubej” w przemyśle obróbki metalu – ze względu na bardzo ograniczoną liczbę producentów europejskich „specjalistycznej blachy grubej” – mogliby w równym stopniu ucierpieć z powodu niedoboru dostaw. Żaden z użytkowników w tym przemyśle niższego szczebla nie poruszył jednak kwestii niedoboru dostaw.
- (176) Komisja odrzuca argumenty, o których mowa w motywach 173–175 powyżej, ponieważ zainteresowane strony nie poparły swoich twierdzeń żadnymi dowodami ani analizą. Wręcz przeciwnie, w toku dochodzenia ustalono znaczny spadek cen blachy grubej w Unii w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny posiada znaczące wolne moce produkcyjne ze względu na ciągły spadek wykorzystania mocy produkcyjnych. Ponadto według CISA ilość „specjalistycznej blachy grubej” wywożonej przez ChRL jest nieznacząca.
- (177) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń importer powrócił do tej kwestii w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń. Nie wniesiono jednak nowych istotnych argumentów.
- (178) Wobec braku jakichkolwiek udokumentowanych dowodów w sprawie domniemanego niedoboru dostaw ze względu na wprowadzenie środków antydumpingowych Komisja nie może stwierdzić, że wprowadzenie takich środków spowoduje niedobór dostaw „specjalistycznej blachy grubej”.

6.1. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (179) Podsumowując, żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie dowodzi istnienia istotnych powodów, dla których środki nie mogłyby zostać wprowadzone na przywóz z ChRL produktu objętego postępowaniem.
- (180) Dostępność alternatywnych źródeł podaży ogranicza wszelkie negatywne skutki dla użytkowników niepowiązanych. Pozytywny wpływ środków antydumpingowych na rynek Unii, w szczególności na przemysł unijny, przewyższa potencjalne negatywne skutki dla pozostałych grup interesu.
- (181) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdza się wnioski wskazane w motywach 195–215 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. NAKŁADANIE CEŁ ANTYDUMPINGOWYCH Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (182) Jak wspomniano w motywie 4 powyżej, w związku z wnioskiem Eurofer Komisja poddała przywóz blachy grubej pochodzącej z ChRL rejestracji. Przywóz dokonany między 11 sierpnia 2016 r. a dniem wprowadzenia tymczasowych środków, mianowicie 7 października 2016 r., był rejestrowany.
- (183) Na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego cło może zostać pobrane z mocą wsteczną, jeżeli „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone”.

7.1. Uwagi na temat ewentualnego nałożenia ceł antidumpingowych z mocą wsteczną

- (184) CISA stwierdziło, że ewentualne środki wprowadzone z mocą wsteczną miałyby negatywny wpływ na importerów, jako że „niepotrzebnie borykaliby się oni z dodatkowymi kosztami”, ponieważ płacą oni cła antidumpingowe. Według CISA importerzy „nie mają zamiaru gromadzić zapasów produktu objętego postępowaniem”, pochodzącego z ChRL, a przywóz, który został zarejestrowany był pozostałą częścią dawnych umów, które zostały zawarte przed wszczęciem postępowania. CISA stwierdziło wreszcie, że „nieoczekiwane cło doprowadzi do powstania strat” po stronie importerów i użytkowników w Unii.
- (185) CISA stwierdziło wreszcie, że „rejestracja przywozu i zagrożenie wprowadzeniem środków z mocą wsteczną jest niczym innym jak tworzeniem kolejnej bariery w handlu w taki sposób, by importerzy z UE zaprzestali przywozu z Chin nawet zanim zostanie udowodnione, że taki przywóz powoduje szkodę dla przemysłu unijnego”.

7.2. Statystyki dotyczące przywozu

- (186) Statystyki Eurostatu dotyczące przywozu przedstawione w tabeli 1 poniżej wskazują, że przywóz blachy grubej z ChRL znacznie spadł po okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

Zmiany średniej miesięcznej wielkości przywozu

	Średnia miesięczna w OD	Średnia miesięczna marzec–wrzesień 2016 r.	Średnia miesięczna marzec–październik 2016 r.
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	113 262	84 669	76 562
Tendencja w stosunku do OD (%)	nie dotyczy	– 25,2	– 32,4

Źródło: Eurostat.

7.3. Wniosek dotyczący działania z mocą wsteczną

- (187) Komisja stwierdza, że jako iż nie odnotowano dalszego znacznego wzrostu przywozu, warunek prawny dotyczący pobrania ceł z mocą wsteczną na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego nie został spełniony. W związku z tym cło nie powinno być nałożone z mocą wsteczną w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (188) Jak wskazano w motywie 222 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja ustaliła poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą producentów eksportujących w ChRL w okresie objętym dochodzeniem, odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów ponoszonych po przywozie i należności celnych, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem.
- (189) CISA przedstawiło szereg uwag na temat metodyki obliczania niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem w niniejszej sprawie.
- (190) Po pierwsze, CISA zapytało, dlaczego Komisja wykorzystała metodykę dodawania do cen sprzedaży przemysłu unijnego strat poniesionych w okresie objętym dochodzeniem i późniejszego dodawania docelowej marży zysku w wysokości 7,9 % zamiast dodawania docelowego zysku do kosztów produkcji.

- (191) Wybór jednej z dwóch metod stosowanych przez Komisję w celu określenia poziomu usuwającego szkodę dokonywany jest oddzielnie dla każdego przypadku. W przypadku braku porównywalnych transakcji sprzedaży przez przemysł unijny cena niewyrządzająca szkody jest często ustalana poprzez dodanie docelowego zysku do kosztu całkowitego. Jednak w niniejszej sprawie porównywalne transakcje sprzedaży były dostępne.
- (192) Wynika to z faktu, że produkt podobny sprzedawany przez przemysł unijny obejmował setki rodzajów produktu i objęci próbą producenci unijni posiadali rozległą sieć powiązanych przedsiębiorstw, w tym centra usług stalowych, które ponoszą koszty, a które nie zostały zapisane w księgach rachunkowych producentów unijnych objętych próbą w sposób, dzięki któremu można by je łatwo przypisać do poszczególnych numerów PCN. Z powyższych powodów niemożliwe było zebranie informacji dotyczących kosztów dla każdego PCN nie tylko od przedsiębiorstw produkcyjnych, ale także od wszystkich związanych z nimi przedsiębiorstw handlowych (w szczególności centrów usług stalowych) w Unii, aby obliczyć łączny koszt dla poszczególnych numerów kontrolnych produktu.
- (193) Zamiast tego Komisja ustaliła zatem łączny koszt każdego PCN, dodając do średniej ważonej ceny sprzedaży średnią ważoną stratę poniesioną przez producentów unijnych objętych próbą. Do obliczonego w ten sposób kosztu całkowitego dodano następnie docelową marżę zysku w wysokości 7,9 %, w odniesieniu do której nie otrzymano uwag po wprowadzeniu środków tymczasowych.
- (194) CISA stwierdziło ponadto, że zastosowana metodyka była „niewłaściwa” i że dwie metodyki prowadzą do uzyskania „całkowicie odmiennych rezultatów”. Podało ono przykład odwołujący się do hipotetycznego kosztu produkcji i hipotetycznej ceny sprzedaży, co rzekomo dowodzi, że obliczanie ceny docelowej w oparciu o cenę sprzedaży jest błędne.
- (195) Komisja zauważa, że ponieważ większość informacji wykorzystanych w podanym przykładzie miała hipotetyczny charakter i nie odnosiła się do danych rzeczywistych, jego wyniki nie mogą wykazać, że metodyka zastosowana w tym szczególnym przypadku jest błędna. Dlatego Komisja nie może uznać tego argumentu za dowód. Jeżeli dostępny byłby ten sam poziom szczegółowych informacji, obydwie metody doprowadziłyby do podobnych rezultatów.
- (196) CISA ostatecznie stwierdziło, że „jeżeli większość PCN wywożona przez chińskich producentów eksportujących jest sprzedawana przez mniej niż trzech producentów unijnych objętych próbą, należy zakwestionować reprezentatywność danych dotyczących sprzedaży otrzymanych od producentów unijnych objętych próbą i w związku z tym stwierdzić, że obliczanie marginesu podcięcia cenowego na ich podstawie jest raczej dyskusyjne. Nie wspominając już o fakcie, że szkody nie można na razie właściwie udowodnić, jeżeli przemysł unijny nie produkuje/sprzedaje nawet rodzajów produktu wywożonych przez chińskich producentów eksportujących”.
- (197) Komisja zauważa, że mimo iż trzech producentów unijnych zostało objętych próbą, fakt, „że większość PCN wywożona przez chińskich producentów eksportujących jest sprzedawana przez mniej niż trzech producentów unijnych objętych próbą” nie oznacza, że przemysł unijny lub nawet producenci unijni objęci próbą nie sprzedają ich w ogóle. Oznacza to jedynie, że nie wszyscy trzej objęci próbą producenci unijni sprzedają wszystkie PCN wywożone przez objętych próbą producentów eksportujących z ChRL.
- (198) Komisja zauważa ponadto, że nie wszyscy objęci próbą producenci eksportujący z ChRL prowadzili wywóz takich samych PCN do Unii. W rzeczywistości ogromna większość PCN wywożona przez objętych próbą producentów eksportujących do Unii (ponad 90 % tego wywozu w ujęciu ilościowym) jest produkowana przez jednego lub kilku producentów unijnych objętych próbą.
- (199) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powróciło do tej kwestii w swoich uwagach oraz podczas przesłuchania.
- (200) CISA wskazało, że przemysł unijny najprawdopodobniej nie zgłosił prawidłowych danych liczbowych i skorzystał z uprzywilejowanego traktowania naruszającego prawa innych stron do obiektywnego, bezstronnego i niedyskryminacyjnego dochodzenia. Rzekome uprzywilejowanie traktowanie przemysłu unijnego znalazło również odzwierciedlenie w łagodnym podejściu Komisji do niedostarczenia przez ten przemysł niektórych ważnych informacji (CISA odniosło się do poziomu informacji o kosztach produkcji).
- (201) W odniesieniu do rzekomego uprzywilejowanego traktowania stwierdzenie to zostaje odrzucone. Poruszona kwestia dotyczy sformułowań użytych w motywach 191 i 193 powyżej. W motywach tych Komisja wskazała powody wyboru między dwoma metodami stosowanymi przez Komisję w celu określenia poziomu usuwającego szkodę.
- (202) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdzono wnioski wskazane w motywach 217–223 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8.2. Złożone zobowiązanie

- (203) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący z ChRL przedstawił Komisji propozycję zobowiązania cenowego. Zaproponował określenie minimalnych cen importowych dla rodzajów blachy grubej sprzedawanych do Unii przez producenta eksportującego z ChRL oraz metodę indeksacji minimalnych cen importowych na podstawie cen głównych surowców.
- (204) Komisja odrzuciła zobowiązanie cenowe ze względu na wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji cen, gdyż różnica w minimalnych cenach importowych między różnymi rodzajami, których nie można w prosty sposób rozróżnić, była zbyt duża, a metoda indeksacji – zbyt skomplikowana. Ponadto struktura kanałów sprzedaży eksportowej producenta eksportującego oraz równoległa sprzedaż eksportowa innych produktów uniemożliwiłyby odpowiednie monitorowanie, w związku z czym możliwość wzajemnej kompensacji za pośrednictwem innych produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo powiązane producenta eksportującego była zbyt wysoka.
- (205) Producenta eksportującego powiadomiono o powodach odrzucenia jego zobowiązania cenowego i umożliwiono mu przedstawienie uwag.

8.3. Środki ostateczne

- (206) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie usuwającym szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (207) Na podstawie powyższego stawki nakładanego ostatecznego cła antydumpingowego podano w tabeli 2 poniżej:

Tabela 2

Margines dumpingu, poziom usuwający szkodę i stawki cła

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Poziom usuwający szkodę (w %)	Cło (w %)
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	120,1	73,1	73,1
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0	65,1	65,1
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd i Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6	73,7	73,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	125,5	70,6	70,6
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	127,6	73,7	73,7

Źródło: Dochodzenie.

- (208) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (209) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (210) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, stawka cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinna mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

8.4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (211) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.
- (212) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonych, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej, obecnie objętych kodami CN ex 7208 51 20, ex 7208 51 91, ex 7208 51 98, ex 7208 52 91, ex 7208 90 20, ex 7208 90 80, 7225 40 40, ex 7225 40 60 i ex 7225 99 00 (kody TARIC: 7208 51 20 10, 7208 51 91 10, 7208 51 98 10, 7208 52 91 10, 7208 90 20 10, 7208 90 80 20, 7225 40 60 10, 7225 99 00 35, 7225 99 00 40) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	73,1	C143
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	65,1	C144
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd i Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	73,7	C145
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	70,6	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	73,7	C999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają właściwe obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1777 zostają ostatecznie pobrane.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Artykuł 3

W przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

w art. 1 ust. 2 wprowadza się zmianę, po uprzednim umożliwieniu wszystkim zainteresowanym stronom wypowiedzenia się, poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, a więc podlegających średniej ważonej stawce celnej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą.

Nazwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Angang Steel Company Limited	Anshan, Liaoning	C150
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	Baotou, Inner Mongolia	C151
Zhangjiagang Shajing Heavy Plate Co., Ltd.	Zhangjiagang, Jiangsu	C146
Jiangsu Tiangong Tools Company Limited	Danyang, Jiangsu	C155
Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd.	Jiangyin, Jiangsu	C147
Laiwu Steel Yinshan Section Co., Ltd.	Laiwu, Shandong	C154
Nanyang Hanye Special Steel Co., Ltd.	Xixia, Henan	C152
Qinhuangdao Shouqin Metal Materials Co., Ltd.	Qinhuangdao, Hebei	C153
Shandong Iron & Steel Co., Ltd., Jinan Company	Jinan, Shandong	C149
Wuhan Iron and Steel Co., Ltd.	Wuhan, Hubei	C156
Xinyu Iron & Steel Co., Ltd.	Xinyu, Jiangxi	C148